

Ca n'Alzina, per fi a judici

Hípica Barcelona Horses / Ca n'Alzina

Després de 4 anys d'instrucció i 4 més d'espera, la primera setmana d'octubre va tenir lloc el judici contra el propietari de Ca n'Alzina per delictes contra l'ordenació del territori. Aquest cas té l'origen en una denúncia que va interposar l'Entesa al març de 2014 un cop comprovat que s'havien produït il·legalitats manifestes al llarg dels anys i a més a més el govern municipal havia aprovat inicialment un Pla especial que pretenia legalitzar totes les irregularitats anteriors.

La finca de Ca n'Alzina està a cavall entre els termes de Sabadell i Polinyà. El 85% pertany a Sabadell i està qualificada pel Pla General Municipal d'Ordenació de Sabadell com a sòl no urbanitzable de valor agrari. D'altra banda, aquest espai està inclòs a l'àmbit de Protecció especial del Pla Territorial Metropolità de Barcelona i també està protegit pel Pla Especial de Protecció del Patrimoni de Sabadell – PEPPS. La masia pel valor arquitectònic, el seu entorn per ser un espai d'expectativa arqueològica i el torrent pel valor ambiental, ja que forma part d'un Espai d'Interès Mediambiental.

Durant molts anys la propietat havia anat construint tot tipus d'edificacions i elements per la pràctica de l'hípica, com ara coberts, pistes cobertes, una pista de competició, contenidors..., a banda d'ampliar la masia, fer-hi una piscina, diferents pèrgoles, aparcaments, etc. D'altra banda, van obrir camins sense cap permís, van talar arbres, van construir una xarxa de desguassos i evacuació d'aigües residuals i hi van abocar milers de metres cúbics de terres i triturat asfàltic. Amb totes aquestes accions van transformar una zona agrícola no urbanitzable en un equipament plenament urbanitzat.

Continua a la pàgina 2 >>>

Els titulars de Ca n'Alzina entrant al judici / imatge cedida per iSabadell

La importància de **SER-HI**

L'any 2014, després de més d'un any dedicat a investigar què havia passat a Ca n'Alzina, vam interposar una denúncia penal que finalment ha arribat a judici. Al judici, amb la intenció de desqualificar la nostra oposició a la destrucció d'aquest espai agrícola, tant l'advocat de la defensa com l'exregidor del PSC Josep Ayuso va titllar l'Entesa de «molt bel·ligerant».

Al que ells anomenen «bel·ligerància», nosaltres li diem perseverança i compromís amb la ciutat i amb el bé comú, un compromís que hem tingut sempre per exercir els càrrecs institucionals sense perdre de vista que ens havien votat per defensar un model de ciutat i denunciar qualsevol irregularitat que observéssim a l'Ajuntament.

Nosaltres hem fet sempre la nostra feina, proposant alternatives i exercint la funció fiscalitzadora que s'ha atorgat a l'oposició. Això ens ha comportat molta dedicació i superar moltes traves per poder consultar expedients i accedir a la informació, així com rebre tot tipus de desqualificacions i difamacions quan ens hem oposat a algun projecte que ens semblava negatiu per la ciutat. Malauradament aquesta no és una actitud generalitzada als consistoris i són molts els regidors de l'oposició que renuncien a complir les seves obligacions.

La denúncia de Ca n'Alzina, com la nostra oposició fèrria al Zoo al Torrent de Colobrers, a pagar per la Caserna, al Quart Cinturó, a la Surfcity i a qualsevol altra barrabassada que el PSC i els seus còmplices vulguin emprendre en contra dels interessos de la ciutat, són motius fonamentals per ser-hi. Sense oposició ciutadana i política els governs municipals tindrien carta blanca per actuar amb dubtós interès públic, tacar-se de corrupció o simplement per mirar cap a una altra banda.

»» Continuació de la pàgina 1

L'Entesa va evidenciar la connivència del govern municipal del PSC, perquè els pocs expedients que havien obert durant anys havien caducat. El 2013, després de les primeres peticions d'informació de l'Entesa es van obrir nous expedients de disciplina urbanística, però tot i així van aprovar inicialment el Pla especial al desembre de 2013 i van tolerar la celebració de competicions internacionals amb un alt impacte sobre aquest espai els anys 2014 i 2015.

Malauradament, finalment va ser únicament el propietari de Ca n'Alzina, Quirze Elias, qui va seure al banc dels acusats. Al nostre entendre al judici va quedar clarament provat que s'havien comès tot tipus d'il·legalitats per ampliar el restaurant i la hípica, que, per cert, tampoc van tenir mai llicència d'activitats.

Abocaments terres Riera Seca-Santiga

Hípica Barcelona Horses / Ca n'Alzina

L'Entesa per Sabadell, que exerceix l'acusació popular, demana una pena de 4 anys de presó, la fiscalia de Medi ambient 2 anys i mig de presó i l'Ajuntament de Sabadell, que exerceix l'acusació particular, 3 anys de presó. Així mateix, totes les parts demanen l'enderroc de les construccions il·legals, inhabilitació i multa de 18€ diaris durant 20 mesos, que en el cas de l'Entesa s'eleva a 100€ diaris durant 2 anys. El judici ha quedat vist per sentència.

Què fem amb els museus?

A Sabadell, any que passa, any que perdem per decidir què fem amb els nostres museus. Teòricament aquest govern havia d'aprovar el Pla de museus, que el govern de transformació va elaborar, però com tantes altres coses, avança tan lentament que a pocs mesos d'acabar el mandat encara no s'ha fet pública ni una ratlla. Suposem que algú hi treballa secretament, en una direcció oposada a la que desitjaríem: llum i taquígrafs! participació! fer bullir l'olla col·lectivament!

Ara mateix, mentre el Museu d'Art manté la dignitat per les inversions que es van fer ja fa molts anys, el Museu d'Història ha quedat totalment obsolet i abandonat. Enguany ni tan sols hi va haver una gran exposició de Festa Major que permetés atraure nous visitants amb l'excusa dels dies festius.

Els museus, com molts altres equipaments culturals, són una inversió a fons perdut que, a més, no té un retorn electoral clar i aquest és un dels elements que fa que s'hi dediqui un pressupost molt minso i molt pocs recursos de personal. Gairebé sobreviuen per la inèrcia, al contrari del que haurien de ser: pols d'activisme cultural.

I què es pot fer realment amb els museus? El mapa cultural consolidava el Museu d'Història, el Museu d'Art i feia néixer el Museu de la Indústria Tèxtil Llanera, que el situava repartit en diversos punts museístics amb la seu principal al Vapor Pissit. Aquesta idea va ser immediatament abandonada pels primers governs de Manuel Busots, que van convertir el Despatx Lluch en seu de l'oficina d'atenció ciutadana

i el Molí de Sant Oleguer en el fallit alberg de joventut. Pel Vapor Pissit van imaginar altres destins com ara fer-ne un teatre o un edifici d'oficines municipals. Només es va salvar el Vapor Buxeda Vell perquè ja estava finalitzat.

Desmuntada la planificació dels noranta, on som ara? Al mateix punt que fa vint anys, però tot una mica més envellit. Ha faltat la capacitat de repensar parcialment o globalment el model, no s'ha volgut encarar aquest debat, que hauria de ser de ciutat. Hem de tenir un gran museu en un nou edifici o en un edifici antic rehabilitat amb aquest ús, que aglutini tota la nostra història? Ha de nodrir-se d'altres punts museístics permanents? Hem de mantenir el model de museus diferenciats? En aquest cas, si us plau, inversions pel Museu d'Història ja!

Museu d'Història

Museu d'Art

Vapor Pissit

SurfCity: Un projecte privat per destruir un espai públic

L'anunci de la construcció d'una piscina d'onades artificials al riu Ripoll per a la pràctica de surf va ser rebut per moltes persones com una broma, com un estirabot més del govern municipal del PSC per suplir la seva manca de projectes estratègics i necessaris per a la ciutat.

A mesura que s'han conegut més detalls s'ha passat de la sorpresa a la preocupació, de com un govern es capaç d'actuar de manera tan irresponsable i impulsar un negoci privat amb finalitats lucratives a costa de destruir el patrimoni públic com el riu Ripoll.

El SurfCity comportaria la desaparició d'un espai del riu de gran interès faunístic i florístic, amb moltes espècies vegetals i on nidifiquen diverses aus. Faria desaparèixer una zona inundable que té una important funció reguladora en cas d'avinguda. I tot el complex requeriria un enorme consum d'aigua i energètic.

La seva construcció implicaria artificialitzar encara més el riu. Caldria formigonar 4.730 m² de terreny i 1.650 m³ de formigó per construir el vas de la piscina

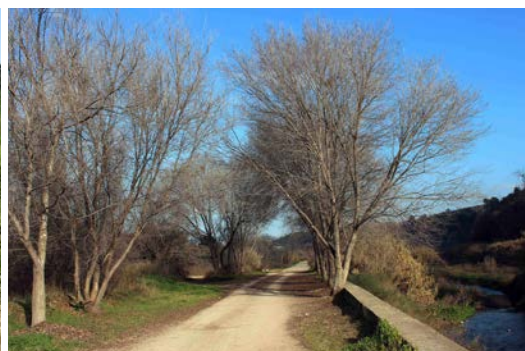
d'onades, aixecar un mur de contenció de més de 2 metres d'alçada i 420 de longitud, ocupar més de 2.000 m² amb els edificis i 1.500 m² d'aparcaments de vehicles.

Aprovar aquest projecte aniria en sentit contrari a la necessitat d'avançar en la recuperació i renaturalització del riu Ripoll, així com de l'obligació de no afavorir encara més l'emergència climàtica, la sequera i l'escassetat de recursos naturals i energètics.

Tot i això pretenen concedir el solar municipal durant 40 anys de manera irregular, per mitjà d'una concessió directa, en lloc d'un concurs de pública concurrència tal com és preceptiu al tractar-se d'un bé de domini públic, a l'empresa LUNATICA LODGING S.L., una empresa que no té cap garantia de solvència.

En tot l'expedient de la concessió no hi consta cap declaració que el SurfCity sigui una instal·lació d'interès públic, tot i ser la principal condició per a concedir un espai municipal a un privat. Tampoc no hi consta cap petició de cap entitat ni organisme esportiu.

Una vegada més el PSC, Junts per Sabadell i Ciudadanos, confonen l'interès general, la funció d'un servei públic, amb l'interès lucratiu d'una empresa privada.

Espai on pretenen ubicar el SurfCity

Concentració ciutadana de cada divendres contra el SurfCity

L'Entesa presenta 22 al·legacions al plec de clàusules per a la concessió del terreny

El Ple municipal del 29 de juliol va aprovar inicialment, amb els vots favorables del PSC, Ciudadanos i JxS, el plec de clàusules per a la concessió de la finca municipal a l'empresa Lunática Lodging S.L.

Un document que és un autèntic despropòsit, ple d'irregularitats urbanístiques i administratives, i al marge del més mínim interès social. Un clar exponent de com des de l'àmbit polític, tècnic i administratiu, es pretén afavorir un negoci privat.

L'Entesa per Sabadell ha presentat un total de 22 al·legacions al plec, amb l'objectiu d'evitar la concessió de la finca municipal i la destrucció del riu Ripoll. Unes al·legacions que apunten a la manca d'interès general de la concessió; a l'adjudicació irregular d'un bé de domini públic i feta a mida d'un particular; a la manca de justificació i necessitat del complex; a la manca de garanties urbanístiques; etc.

Podeu llegir totes les al·legacions al web de l'Entesa: <https://bit.ly/3s5BIbo>

Quart Cinturó o Ronda Nord?

El Quart Cinturó va ser notícia per la celebració dels **30 anys de la Campanya contra el Quart Cinturó**. Unes 400 persones van participar a l'acte central al Bosc de Can Deu, que havia anat precedit de dos debats a Marata i a Sabadell amb més d'un centenar d'assistents. La caminada i la bicicletada, i diverses actuacions musicals van concloure amb la intervenció d'entitats i organitzacions polítiques. Un acte de retrobament, festiu i reivindicatiu, per seguir treballant de forma constant i incansable.

Un parell de setmanes més tard, la notícia tenia un regust agre dolç, però reforçava la posició de la Campanya. En un acte de publicitat fallit, el govern de l'Estat es va quedar sense el suport de la Generalitat en la presentació d'un acord en què participaren els governs municipals de Terrassa, Sabadell i Castellar del Vallès (tots ells del sector PSC). Just uns dies abans alguns sectors empresarials i polítics feien una "manifestació" insòlita exigint més inversions en infraestructures viàries (!!).

Dos actes amb un nexa comú: la insistència en l'anacrònic i delictiu model de mobilitat basat en destruir els pocs espais naturals del Vallès per omplir-los de formigó i d'asfalt, avantposant els interessos particulars a l'interès col·lectiu, a la sostenibilitat i a la vida.

En qualsevol cas, l'aparició de la ministra va servir per posar en evidència que l'Estat ha fracassat i no és capaç ni de tramitar el projecte, a l'haver caducat per tercera vegada el tràmit de consultes ambientals. El Ministerio es comprometia a pagar una infraestructura que executaria la Generalitat i que tot i passar pel mateix lloc del Quart Cinturó afectant de ple els espais naturals més ben conservat del Vallès: Ca n'Argelaguet i Ca n'Ustrell, Can Moragues, Colobriers, Togores, Torre Marimon, Marata... ja no es diria Quart Cinturó. L'alcaldesa de Sabadell quedava satisfeta dient que ara la Ronda Nord esdevenia un problema de la Generalitat.

La Generalitat, que amb la seva presència hauria assumit un gran problema, va excusar l'assistència per la diferència de criteri entre socis de govern. Una absència de darrera hora que permet encara al govern català una opció viable i responsable: renunciar a qualsevol traçat i prioritzar les inversions en mobilitat sostenible, especialment en ferrocarrils.

Des d'aleshores, no hi ha hagut cap concreció per escrit d'un "acord" que es va anunciar amb la pompositat habitual de quan es vol vendre fum. S'ha evidenciat, doncs, que en realitat no hi ha acord, només una cortina de fum com a rèplica a la celebració dels 30 anys de la Campanya

L'únic anunci que esperem és la renúncia a la totalitat del Quart Cinturó. Mentrestant, però, s'entossudeixen a canviar-li el nom (Ronda nord dels sistemes urbans de Terrassa i Sabadell, Ronda Vallès...) o ara traspassar-ne la titularitat, però segueixen sense voler enterrar el projecte.

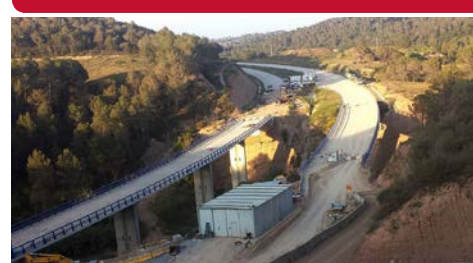
Acte dels 30 anys de la CCQC

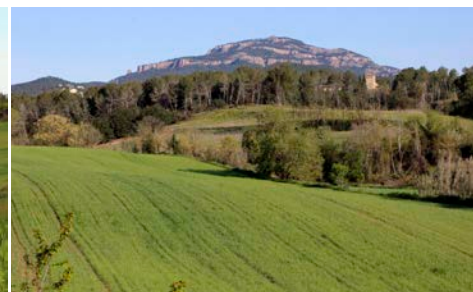
Acte de la CCQC a Marata

Acte de protesta al Consell Comarcal

Obres del QC a Viladecavalls

La Campanya Contra el **Quart Cinturó** tan viva com necessària

Després de 30 anys, la Campanya segueix exigint l'eliminació de qualsevol reserva de traçat i la protecció dels valors del territori vallesà. És prioritari centrar les inversions en resoldre els problemes reals de mobilitat tenint

en compte l'emergència climàtica, l'eficiència energètica, les emissions contaminants i l'equitat social. En definitiva, menys autopistes i contaminació i més transport públic.

Mentrestant, però, el Ministerio anuncia una inversió de 78M€ sobre l'eix de l'AP7 mentre la R8 de Rodalies pateix una greu manca històrica d'inversió. Caldrà seguir reivindicant un No rotund al Quart Cinturó.

El contracte

«arreglat» entre PSC i SMATSA suma noves irregularitats

El contracte de neteja viària i recollida d'escombraries, que els propis jutjats han descrit com a «orquestrat» entre el PSC i la direcció d'SMATSA, va acumulant despropòsits i irregularitats, a l'espera que, 10 anys després de l'esclat del cas Mercuri, s'arribi finalment a judici.

El Ple municipal del mes de juliol va aprovar (amb els vots a favor del PSC, JxS, Ciudadanos i la regidora Marta Morrell) estimar l'al·legació de la Crida per Sabadell, reconeixent que existeix causa de nul·litat de ple dret del contracte*. Però amb una filigrana jurídica sorprenent, van acordar alhora «no exercir la potestat de revisió d'ofici per declarar la nul·litat del contracte». O sigui, van venir a dir: «Reconeixem que hi han irregularitats suficients per anul·lar el contracte, però no ens dona la gana anul·lar-lo». Una actitud que pot representar un presumpte delicte de prevaricació.

Així, el govern del PSC, el govern de la mateixa formació política que està a l'origen d'una concessió que és producte d'un rosari de presumptes delictes de corrupció, acaba de fer efectiva l'operació de «blanqueig» del contracte fraudulent i de passada castiga a la ciutat amb 5 anys més d'estafa. 5 anys més d'incompliments en la neteja viària, de tenir la ciutat bruta, de pagar amb diners públics serveis no prestats o deficientment prestats. Està clar que pel PSC no n'hem tingut prou amb 10 anys de patir les irregularitats en la prestació del servei per part d'SMATSA.

La Crida per Sabadell continuarà endavant amb la demanda al contencions administratiu perquè es declari nul el contracte. D'altra banda, confiem que arribi aviat el judici de la peça 28 del cas Mercuri, la que es refereix a la concessió del servei de neteja a SMATSA l'any 2012.

* **Per què és nul el contracte?** No hi ha una assumpció per part del contractista del risc derivat de l'explotació del servei, per la qual cosa el contracte s'hauria d'haver qualificat com contracte de serveis (amb una duració màxima de 5 anys) i no com a concessió de servei públic (que ha possibilitat una durada de la concessió de 15 anys + 5 de possible pròrroga).

FGC a Castellar, una prioritat

El perllongament dels FGC de Sabadell Nord fins Castellar del Vallès és una obra prioritària per a resoldre la mobilitat entre els dos municipis i evitar que el trànsit de vehicles afecti la xarxa viària de Sabadell.

Aquest projecte està contemplat en el *Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC)* del 2006 i el 2008 es va re-

dactar l'Estudi Informatiu, amb un cost de 733.571 euros. El 2010 es va posar a informació pública, però va quedar en un calaix del Departament de Territori de la Generalitat. El *Pla Específic de Mobilitat del Vallès*, aprovat el 2021, el contempla però no prioritza la seva construcció.

Tot i ser la solució més eficient, més sostenible i amb més futur per millorar la mobilitat entre els dos municipis, els governs del PSC de Sabadell i de Castellar, no el reivindiquen i segueixen apostant pel Quart Cinturó i continuar destruint i contaminant el Vallès.

Des de l'Entesa per Sabadell venim reclamant el perllongament dels FGC fins Castellar de des de fa anys, amb un traçat que sigui respectuós amb el medi i que tingui continuïtat cap a Sentmenat, Caldes i Granollers.

Al·legacions a la cessió de l'edifici de l'Artèxtil

El passat 1 de juny el BOPB va publicar que l'Ajuntament de Sabadell posava a informació pública l'expedient de cessió de l'edifici de l'Artèxtil a la UAB per ubicar-hi el *Campus urbà de ciències de la vida i de la salut a Sabadell –Escola d'Infermeria–*. Un tràmit que el govern municipal va silenciar sospitosament, tot i tractar-se d'una decisió transcendental per a la ciutat.

Des de l'Entesa hem defensat sempre que la UAB potenciés el seu campus universitari de Sabadell, especialment amb la titulació d'Infermeria. També que estigui ubicat de manera estreta amb l'Hospital Taulí per garantir la integració funcional, tal i com s'exposa a la *Proposta d'Escola d'Infermeria a les naus Bosser*. <https://bit.ly/3D6fQ5Q>

L'Entesa per Sabadell ha presentat al·legacions a la cessió al considerar que no és l'edifici més adequat per ubicar la futura Escola d'Infermeria de la UAB. Els anunciats de les principals al·legacions són:

- 1 - Al fet que sigui l'Artèxtil l'edifici on hostatjar la nova Escola d'Infermeria.
- 2 - Inviabilitat d'adequar la nau de l'Artèxtil com a centre educatiu, al tenir el màxim nivell de protecció arquitectònica que limiten les actuacions a la nau i fan inviable la seva compartimentació.
- 3 - Manca de justificació de la cessió de la totalitat de la finca.
- 4 - Manca de validesa jurídica, des del punt de vista urbanístic i patrimonial.
- 5 - Manca d'avantprojecte d'intervenció previ a la cessió.
- 6 - Manca de garanties de la viabilitat econòmica de convertir l'Artèxtil en un centre educatiu.

Podeu llegir tot el contingut de les al·legacions al **web de l'Entesa**: <https://bit.ly/3Taxifh>

Can Diviu, un exemple més del desinterès pel Patrimoni

Can Diviu, coneguda també com a Torre Gorina i per haver estat la seu de l'Aeroclub Barcelona-Sabadell, es troba des de fa anys en un estat de total abandonament i de pruruïna.

De propietat privada, està protegida pel seu interès arquitectònic i històric pel Pla de Protecció del Patrimoni, que atorga al conjunt format per la torre, el pati i el molí de vent, un nivell de protecció de Nivell 2. Con-

servació. També està declarada Bé Cultural d'Interès Local, BCIL.

Des de fa anys la propietat no ha realitzat les obres de conservació necessàries que està obligada fer per llei, i l'Ajuntament no li adreçat mai cap requeriment perquè les realitzi, ni ha obert cap expedient, tal i com també és la seva obligació.

Es tracta d'una mostra més del desinterès general pel patrimoni públic i privat que pateix Sabadell.

Escultures, poques i descuidades

Una nova tria d'escultures de la ciutat que posen de manifest el mal estat en què es troben algunes d'elles, fruit de la manca de manteniment i del desinterès pel què són les expressions artístiques i els referents culturals. Això sí, serem *Capital de la Cultura Catalana*.

Sabadell a l'Handbol
Parc Catalunya

Al Teler
C. de Bernat Metge

Arbre de ferro
Parc Catalunya

Candidatura 2023

A finals de maig la Crida per Sabadell va escollir les 8 persones que encapçalaran la candidatura per a les eleccions municipals del maig de 2023. Es tracta d'un equip de treball representatiu de tota la ciutat i que coneix bé quines són les seves necessitats, amb les actuals regidores, Nani Valero i Anna Lara, al capdavant.

Nani Valero viu a Can Puiggener i Anna Lara a la Creu Alta. Les segueixen a la llista, Oriol Rifer (Creu Alta), Aurora Murillo (La Roureda), Allan Contreras (Les Termes), Mireia Duran (Centre), Carlos Torres (Campoamor) i Pau Avelaneda (Can Borgunyó).

La Crida per Sabadell és hereva políticament de l'Entesa per Sabadell i es defi-

neix com a transformadora, feminista, ecologista i antifeixista. Una candidatura de base, amb arrelament als barris per donar-li la volta a la ciutat. Sabadell ha de tornar a estar en mans de les sabadellenques i els sabadellencs i no a mans d'interessos privats, aliens als de les persones i de la ciutat com està actualment amb el PSC en el govern municipal.

Lluís Perarnau deixa l'acta de regidor i Aurora Murillo agafa el relleu

Lluís Perarnau va iniciar la seva etapa com a regidor de la Crida per Sabadell entre el setembre de 2017 i el juny de 2019, com a responsable dels Serveis Municipals i de Seguretat i Prevenció en el govern de transformació. En l'actual mandat va entrar novament com a regidor l'octubre de 2020 rellevant a Maties Serracant. Ara deixa la seva etapa a l'Ajuntament i agafa el relleu Aurora Murillo, mestra i molt vinculada al teixit associatiu, especialment de la cultura popular, perquè es vagi familiaritzant amb la dinàmica institucional.

No podem deixar d'agrair la important tasca realitzada pel Lluís, amb situacions de molta complexitat, i desitjar-li a l'Aurora molta sort en l'etapa que ara enceta.

Adeu a la Biblioteca de Gràcia

Després de més de 8 anys de funcionament, finalment la biblioteca de Gràcia ha hagut de tancar les seves portes. Aquest projecte va néixer de la mà de l'Agrupació de Veïns de Gràcia i l'AFA de l'Institut Pau Vila amb dos objectius:

- Suplir el buit de no disposar d'una biblioteca pública ni al barri ni al districte, oferint un espai d'estudi i diversos serveis, com ara préstec de llibres i organització de múltiples activitats culturals.
- Pressionar l'Ajuntament per tal que prioritzés la planificació i construcció d'una biblioteca de la xarxa pública de la Diputació de Barcelona al barri de Gràcia. Cal recordar que el districte 5è és l'únic que no disposa de biblioteca.

Les dificultats econòmiques per continuar el projecte i la fèrria negativa del govern municipal del PSC a projectar el nou equipament, han fet inviable la biblioteca alternativa que també s'han negat a municipalitzar.

Si bé l'AV Gràcia continuarà lluitant per tal que es construeixi la biblioteca a l'edifici de Sallarès i Deu, el cert és que el barri ha perdut un equipament cultural i ara mateix no hi ha cap compromís de futur per part del govern municipal.

activitats de l'entesa

Presentació del llibre *Carta a un republicano español*

El 6 d'abril passat, al casal Pere Quart, l'historiador Jordi Serrano va presentar el seu llibre: *Carta a un republicano español*.

Serrano va posar de manifest el seu pensament i tarannà lliurepensador i un optimisme republicà clar i contundent que es podria resumir en aquesta

idea de base: *cada vegada hi ha més joves amb més estudis, cada vegada són més republicans i més indepes i consideren del tot inadmissible la corrupció de la dreta i de la monarquia. I per tant, amb aquest canvi generacional sense precedents, el pensament republicà i la República estan servides.*

La seva presentació es va articular al voltant d'algunes preguntes clau, com ara: vivim en una democràcia, estem en un estat de dret? existeix el perill real de pèrdua de la democràcia?

Un debat molt interessant i enriquidor que mereixeria una segona volta.

Sant Jordi

Sota el lema "L'Entesa, una altra manera de llegir la ciutat", hem celebrat la diada amb totes les persones que es van acostar a la paradeta de l'Entesa.

Aquest any, el punt de llibre ha estat dissenyat per l'il·lustrador sabadellenc Ricard Efa.

Punt de llibre Sant Jordi '22

Acte

Veus feministes i dissidència

El 30 de juny vam tancar el curs polític amb la xerrada *Veus feministes i dissidència* a càrrec de la professora de la UAB, experta en diversitat i estudis de gènere, Montserrat Rifà.

Montserrat Rifà va presentar a través de la projecció de diferents vídeos les diferents posicions i veus feministes a l'actualitat. Durant l'exposició va aportar idees i aclariments sobre, per exemple, la dissidència sexual, el cisgènere, la identitat no binària, el tracte; *ell-ella-elli?*

Un debat molt interessant i actual que encara té molts tabús per abordar i molts prejudicis per superar.

Pica-pica de final de curs

Amb el tradicional pica-pica de final de curs ens vam posar al dia de la vida sociopolítica de la ciutat. La regidora Nani Valero i el regidor Lluís Perarnau van explicar la feina feta a l'Ajuntament des de l'oposició al govern de Marta Farrés i com de necessari i urgent és un canvi radical en el govern de la ciutat.

Ofrena 11 de Setembre

Com cada any l'Entesa participà en l'Ofrena floral de l'11 Setembre al Parc Catalunya.

Local: carrer de l'Advocat Cirera, 8
1a planta, local 13
08201 Sabadell

www.entesa.org
entesaxsabadell@gmail.com

 facebook.com/entesapersabadell

 @entesaxsabadell

 youtube.com/entesapersabadell

